

Försvararna är intresserade att få veta vilka uppgifter hans olika medarbetare hade i den åtalade när genast villig att dela in dem i grupper. Det verkar som hans älskarinna Gunlaug Dunstons skulle ligga honom särskilt nära om hjärtat. Hon har aldrig varit agent åt mig, säger han.

MARKARYD

Bergardenerhingssten
Frodig
St. 8510, premierad med B står till tjänstgöring i Ornsfälla och möter efter överenskommelse.
Sprängnytt 25.
Tel. 4 Råstorp.
ARVID CARLSSON.

Dödsolycka i Göteryd.

Tio års pojke dödad av bil.
På torsdagseftermiddagen inträffade en beklagad olyckshändelse, som kostade en tioårig pojkens liv på vägen utanför Göteryds skola. Skolbarnen hade rast och lekte invänd vägen, som går tätt förbi skolan. En tioårig pojke, Ivon Karlsson, skulle springa över vägen för att klättra över en stenmur på andra sidan. I samma ögonblick kom en bil varvid denna vänstra framskärm träffade pojken som kastades sex à sju meter fram. Pojken blev fruktansvärt sårad och dog strax efter tillläget. Han föddes till läkare i Ströms närläsa fortsett mördet men avled på operationsbordet.

Huvudmännen
I Markaryds sockens sparbank höll i går ord. årsmötet i sparbankens lokal. Till styrelse omvaldes sparbankens Karl Petersen, Hytte, lantbruk. Arvid Svensson, Sanna, och Haghult. Supplementer för dessa blev lantbruk. Edvard Sjöstrand, Ribersdal, David Persson, Tänneryd, och Oskar Nilsson, Södra Arhult. Till revisorer valdes kassör David Svensson, Timförs, murearmästare Oskar Anderberg, Markaryd, och lantbruk. Karl Gustafson, Markaryd, m. lantbruk. Peter Håkansson, Tormansbygd, Karl Johansson, Norra Haghult, och Sigurd Andersson, Sanna, som ersättare. Till att inventera bankens värdepappers två gånger årligen valdes Hjalmar Andersson, Timförs, och Gottfrid Johansson, Norra Haghult, med fabriksförl. H. Persson, Markaryd, och landtingsman Algot Lundin, Ekshult, som ersättare. Styrelsen konstituerade sig med Karl Petersson, Hytte, som ordförande, fabriksförl. Henry Persson som vice ordförande.

Konfirmation
Igår i går rum i Markaryds kyrka, då 22 pojkar nu avslutat sin kristendomsundervisning. Kyrkan var vackert dekorerad i vårens färger. Ett stort antal föräldrar och andra intresserade hade funnits sig. Högtidligheten började med ps. 227: 1-2 varefter konfirmandläraren komminister Viktor Magnusson höll ett vackert tal till de unga, utgående från Romarbrevet 12: 21. Han gav så sina lärjungar minnesord och uttalande sina välgödsönskningar. Härpå följde förhör, varvid konstaterades att avsyn på frågorna kommit snabbt och tydligt. Efter det högtidligt avgivits säng ps. 22. Konfirmander Magnusson läste Välsägelsen samt förrättade utdelningen av biblar och andaktsböcker. Högtidligheten avslutades med ps. 228.

Markaryds I. F.
spelar i morgon sin första hemmamatch för säsongen och har då som motståndare starka I. F. K. Ljungby.
Skånska vännen håller nu på att omgäddas och förtärras, varför matcherna kommer att spelas på Timförs idrottsplats.

Timförs I. F.
reser i morgon till Långby för match mot därvarande förening. Går spelet lika bra som i söndagens första halvlek, kan man hoppas på att laget tager någon poäng med hem.

Örkellunga

Örkellunga kristliga ungdomsförening
har haft årsmöte under ordförandeskap av handl. Edvin Andersson. Till styrelseledamöter valdes handl. David Nilsson, Edvin Andersson och David Johansson. Till revisorer valdes f. lantbrukaren Enoch Andersson och fastighetsägare Knut Bengtsson.
Styrelsen konstituerade sig med Edvin Andersson som ordf., Alf Hektor vice ordf., Nils Karlsson kassör och Håkan Bengtsson sek.

Altarskåp och baldakin vackra nyförvärv till Skummeslövs kyrka.

VESPERGUDSTJÄNST MED PREDIKAN AV
BISKOP BLOCK I DAG.

VISITATION I ÖSTRA KARUPS KYRKA I MORGN.

Det är inte så mycket kvar av det gamla altarskåpet i Lunn.

Skummeslöv går i dag i väntan på den stora kyrkliga högtidlighet, som skall äga rum i eftermiddag. Som förut nämnts har kyrkan genomgått en viss renovering och kommer då att tagas i bruk igen efter att ha varit stängd i några månader. Det nya altarskåpet, en kopia av det gamla, som befinner sig på Lunds historiska museum, kommer att invigas och biskopen kommer att predika vid vespergudstjänsten i kväll.

Inför denna sällsynta kyrkliga högtidlighet gjorde Loholms Tidning i går ett besök i Skummeslöv. Vi hade då tillfälle att konstatera den febrila verksamhet, som ägde rum både innanför och utanför kyrkan för att få ett klart till tillfälle.

I kyrkan träffa vi först mästare Algot Jönsson, Östra Karup, just i färd med att ge de främsta bänkarna en sista strykning. Samtliga bänkar i kyrkan voro tidigare målade i samma gråa färg, som orgelaltaren, vilket gav kyrkan en ganska monoton och kall anstrykning. Numera äro de målade i diskreta grå, bruna och blåa färger, som ge kyrkan inre en varm och trevlig interiör. Det är arkitekt Fr. Wetterquist i Halmstad, som haft hand om såväl detta som kyrkans övriga inre nydaning och såvitt vi kunna döma, har detta lyckats mycket bra.

Tillsammans med kyrkans konfirmander P. M. Larsson demonstrerar hr Jönsson så ett av nyförvärven, en utomordentligt vacker ny baldakin över predikstolen. För några år sedan fick kyrkan en ny predikstol, som tidigare funnits i Östra Karup men nu restaurerats och flyttats till Skummeslöv. Den gamla baldakinen gick inte i stil med denna vackert bemålade predikstol och då skänkte kommunens store donator, direktör Carl Wagners, en helt ny baldakin i stil med stilen. Den har ritats av arkitekt Wetterquist, tillverkats av en skulptör i Harplinge och målats och förgylts av konservator Sköld i Halmstad. Tillsammans med altarskåpet gör denna kyrkan betydligt mera tilltalande och värdig.

Men kyrkan har tidigare genomgått flera reparationer och omändringar, berättar hr Jönsson för oss. År 1904 dekorerades stora delar av kyrkan med en mängd bilder ur bibeln och andra kyrkliga motiv, men i samband med en genomgående restaurering på 1930-talet, då kyrkan bl. a. fick ett betydligt lägre valv, överkallades dessa, så vi finns det inga som helst målningar kvar i kyrkan.
Det är annars huvudsakligen paret kring altaret, som ändrats. Detta har flyttats något framåt, golvet kring altaret har höjts två trappesteg från det övriga kyrkgolvet och försett med nya plattor. Väggarna mellan kyrkan och sakristian har tagits bort och denna är nu skild från kyrkan med enbart ett pelargaller och ett draperi. Även altarrunden är helt ny. Det nya har ritats av arkitekt Wetterquist och tillverkats av arkitekt Alfjög, Halmstad.

I samband med omändringen av altarparket har en gammal gravsten åter kommit på sin rätta plats. Framför högaltaret ligger nämligen en del av Brähesläktens medlem-

mar begravda sedan den tid, då släkten residerade på Ränneäs. Då stenen låg mitt i gången ansåg på sin tid kyrkoherde Ewald, att den blev allt för sliten, varför den flyttades upp vid siden om altaret, men nu har den åter kommit på sin rätta plats över många av Brähesläktens medlemmars sista vilorum.

Medan vi titta på kyrkans inre har entreprenören i arbetet, byggmästare David Björbo, anlänt och han, har en fin klenod med sig — det nya altarskåpet. Det har just anlänt från Lund och med stor varmsamt plockar hr Björbo upp det. Det är en utomordentligt vacker klenod, ett mästerverk i träsnide och skuret i fin ek. Men det får ligga så länge, konstnären själv vill vara med och sätta upp det.

Och medan vi väntar på denne, tar vi oss en titt på den vackra och välvårdade kyrkogården i sällskap med vaktmästare Larsson. Att det är en gammal förmållig medeltidskyrka vet väl alla och det är också många förmålliga personer, som har funnit sin sista fristad. Ända till för 102 år sedan stod en del kistor i vapenhuset, men då led Peter von Möller på Skottorp för ut dem och jorda dem i ett hörn på kyrkogården. Här reste han en stålsten, på vilken överskriften: Fältmarskalken baron Karl Gustav Örnstedt f. 1669, d. 1742. Längre ned möter oss sådana namn som Coijet, von Snolicks och von Krassow — ädla herrar och damer, som i sin krafts dagar levat och verkat på Skottorp.

Vi återvända in i kyrkan och sammanträffa så småningom med bildhuggare Gustaf Andersson, m. Lund, som har gjort det vackra altarskåpet efter det gamla skåpet, som befinner sig i Lunds historiska museum och som detta trots många ansträngningar från Skummeslövs sida inte velat lämna tillbaka. Men, först som sist kunna vi konstatera, att Skummeslövs kyrka inte förlorat på lytet. Det gamla befinner sig i ett miserabelt skick, medan det nya är utomordentligt vackert. Hr Andersson har inte bara kopierat, han har också nyskapat, ty endast fem av de tolv apostlarna finns kvar på det gamla. Men alla bäst har hr Andersson lyckats med mittpartiet. Men vad föreställer egentligen detta?

Det är en s. k. Gregoriusmässas, förklarar hr Andersson, Fram till knäböjer påven Gregorius och i en syn tycker han sig se Kristus uppenbara sig på altaret, pekande på sina sår. Genom att det är en syn har Kristusangelan blivit betydligt mindre än de övriga. Runt den knäböjande påven synes så några biskopar, en abbedissa och några korgossar. I de båda sidokäppen synes de tolv apostlarna.

Så det gamla skåpet är ett synnerligen förmållig konstverk, trogen gjort i Tyskland på 13-1400-talen. Sådana här altarskåp och helgonbilder fingo ofta ett ganska chablonmässigt utförande på den tiden, men det verkar, som om den ökande konstnären hade haft levande modeller att arbeta efter. Anskåda är sällsamt levande och väl utformade. Det gamla har trohigen varit milat, men det är ytterst obetydliga rester kvar av målningen. Det nya kommer nog inte

Båstad

Minneslund i kyrkan
I anledning av ingenjör L. Nobels bortgång, hålles i dag efter helgmålsringsningen kl. 20, Med tanke på att endast ett mindre antal församlingens medlemmar kunnat närvara vid jordfästningen i Stockholm har det ansetts lämpligt att anordna en sådan högtidslund, vilken kommer att utformas på samma sätt som de orgelfatna vilka hålles om samman och till vilka ingenjör Nobel på sin tid var den främste initiativutövare. Orgelmusik utföres av kantor Albert Runbäck och köransång av Båstads kyrkokör. Kollekt till Europahjälpen upptages i vapenhuset.

Tjärby

Avstyckningsnärva.
Länstycknings avstycker hos k. m. de besvär hr Ture Jönsson, Ramsdal, Genevad, anför över att fastställelse ej meddelats på en förändring för avstyckning av ett tomtområde från hans fastighet Daggarp 101 i Tjärby socken. Styckningsplanen för området är särskilt utformad med tanke på att begränsa antalet utfarter från särskilda vägarna och fastigheter till rikshuvudvägen och för att genomföra denna plan kan den överklagade avstyckningen ej medges, framhåller länssarkitekten och vägförvaltningen.

Vivlunga

Vid ett av ungdomsföreningen Kilpan
anordnat möte i Ekeryd upptogs kollekt till förmån för Europahjälpen. Densamma inbragte 110 kr.

I Ekeryds kapell
har några större möten hållits. Ett missionsöfver upptogs, som inbragte 130 kr.

FRIA ORD

Båstads inkorporeringsplaner.
I gårdagens insändare från hr Algot Johansson och Erik G. Nilsson i Östra Karup angående Hemmeslövs och Rivierområdet hade ett fel insmugit sig. Det står nämligen, att det finnes fastställt byggnadstaxa för dessa områden, vilket skall vara byggnadstaxa.

heller, att målas, åtminstone inom den närmaste tiden, och när och om så blir fallet, hoppas jag att det blir diskreta färger. Men det har varit mycket intressant att arbeta med, slutar hr Andersson.
Kostnaden för skåpet har belöpt sig på ca 4.000 kr. och hälften har betalats av församlingen och hälften av kyrkliga styrelsen.

Biskop C. E. D. Block, som förrättat visitationen i de båda församlingarna, anlände redan i går i går kväll företogs specialvisitation av kyrkan, varvid församlingarnas kyrkoråd och kassaförvaltare voro närvarande.

I dag kl. 10 fm. hålles ungdoms- och barn gudstjänst i Ö. Karups kyrka, varvid biskopen kommer att samtales med konfirmanderna och kyrkoherde Norberg att leda ett försök med skolbarnen, kl. 5 em. Hålles så gudstjänst i Skummeslövs kyrka med bibelförklaring av biskopen. Två av församlingens trojännere komma i anslutning till denna gudstjänst att medaljeras med Patriotiska sällskapets guldmedalj, nämligen f. d. kyrkovald P. M. Johansson och nuvarande kyrkovald Elov Ahlström. Hr Johansson, som lämnade sin befattning 1936, hade då varit kyrkovald i 40 år och hr Ahlström har haft samma befattning i 20 år.
Byggnadskommitténs ordf. Elov Ahlström lämnar en redogörelse för den sist restaureringen av Skummeslövs kyrka.

Söndagens högtidlighet är förlagd till Ö. Karups kyrka, där gemensamt gudstjänst sammanlyses för församlingar Skummeslövs församlingar. Densamma inleddes med ett visitationsöfver till biskop Block. I högsmässan predikar kyrkoherde S. Norberg. Altartjänsten utföres av kontraktsprosten Johannes Persson, Ränneäs, och kyrkoherde Norberg. Den förordnande leder ett kristendomsöfver till gudstjänsten i anslutning till gudstjänsten. Efter gudstjänsten blir det allmän visitationsstämma.

Söndagens fotboll på idrottsplatsen

LIF möter Sennan med ordinarie lag.

Vid morgondagens viktiga serie-match för Loholms Idrottsförening kommer hemmaföraren att ställa upp med ordinarie manskap. Hemmaföraren är alltså klar för favoritmafföraren i sin uppgörelse till de två poängen i en uppgörelse med Sennan. Hr hemmaföraren också tur med sitt målskytte bör det kunna bli en rätt målik historia. Mot Hellas i söndags övade sig ju LIF-anfallet med att ställa in kanonerna och på söndag kanske anfallet går som smort om det vill sig riktigt bra.

Huvudmatchen tar sin början kl. 2 em. I en förmatch, som börjar kl. 12.15, är Örnla andra partiet LIF i reservlagsserien.

LIF:s fotbollsserien lämnar följande direktiv till sina fotbollsspelare:

A-laget samlas kl. 1.30: Gösta Krusberg, Kurt Söderström, Inge Arvidsson, Karl-Erik Sevander, Kurt Nilsson, Knut Olofsson, Villy Hageltorn, Lars Larsson, Knut Frisberg, Bertil Johansson, Kurt Nyberger.

B-laget samlas kl. 11.45: Ake Söderström, Erik Alm, Arthur Pettersson, Karl-Gunnar Alm, Tore Linne-ros, Bert Prentiz, Gösta Hansson, Ture Svensson, Gösta Nilsson, Nils Alm, Stig-Allan Svensson.

RO BLIR VID MELLBYSTRAND.

Rikssorienteringen på söndag kommer att sträcka sig genom den lättsprungna mellbystrandsterrängen. Alla friidrottsintresserade bör ta tillfallet i akt och erfara den tjusning det innebär, att med kartan i hand, leta sig fram till de röda skärmarna i den värfarga naturen. Nybörjare som så önska kunna få råd av erfarna orienterare vid starten.

Karta blir Halmstad S.O. och samling vid Sjötorp, där vägräddas finnes uppsatt, mellan kl. 09.00 och 12.00. Möjlighet att avlägga ytterkläderna inomhus finnes.

"LILL-ARNE" ANDERSSON BLIR PROFFSBOKARE.

"Lill-Arne" Andersson i Borlänge, 24 år och fjädderviktare, funderar på att övergå till professionalismen. Hans manager blir i så fall promotor Hjalte Palton samt tränare Nikl Benson. Debuten skall ske i samband med proboxningen i fotbollstadion den 2 juni. Motståndare blir "svensk-italianerna" Tarzan Donatello, vilken också skall göra sin debut.

Sk. Fagerhult-Örkellunga 7-5.

En vänskapssmatch i fotboll spelades på söndagen i Juncavallen mellan Skånes Fagerhults IF och Östra Ljungby IF, varvid Fagerhultslaget vann med 7-5. Halvtid 1-2.

Hallandserien div. II.

Sennan-Slätträ 0-2.					
Simlångsdalen-Sperlingsholm 1-4.					
Laholms IF	15	12	1	2	65-21
Sperlingsholm	15	11	3	1	67-20
Trönninge	15	10	1	4	52-40
Slätträ	15	6	3	6	27-34
Hellas	15	6	2	7	41-41
Sennan	15	6	2	7	39-47
Knäred	15	6	1	8	31-43
Veinge	15	3	3	9	26-51
Simlångsdalen	15	2	3	10	25-47
Gullbrändorp	15	1	1	11	25-56

Hallandserien div. III.

Våxtorp-Trönninge B. w. o.					
Stjärnarp	14	10	1	3	56-35
Hishult	13	8	1	4	42-23
Väpnö	14	7	2	5	35-32
Yabo	14	7	1	6	31-30
Kvibille	13	6	2	5	41-25
Start	13	6	2	5	41-25
Våxtorp	13	5	1	7	28-35
Skottorp	13	5	1	7	19-45
Trönninge B.	13	4	1	8	29-32
Trönninge B.	13	2	2	9	8-32

Veinge IF.

A-laget samlas i morgon kl. 9.15 för resa. Se anslagstavlan.

Revolutionerande biltyp i USA.

En revolutionerande biltyp kommer snart att massproduceras i USA. På torsdagen visades för första gången den nya vagnen, som är utformad till chassiet, som dock är motordrivna kraftigare än stället genom att det är tillverkat av helgjuten plast.

Hishult möter Trönninge B.

Match i div. III hallandserien.

Hishults AIS möter i morgon Trönninge IF:s B-lag i hallandserien, div. III. Matchen tar sin början kl. 2 em. och spelas i Hishults idrottsplats. För hemmaföraren är matchen av stor betydelse, då det gäller för Hais att slå vakt om sin andraplacering i serien. Gästerna in ta den föga ärorika platsen som seriens jumbolag, men äro inte utan slagkraft för det. Bl. a. Skottorp har fått kännas vid att Trönninge B-lag inte är ett lek med. Följande Hishultsspelare samlas på planen kl. 1.30 em. i morgon för att delta i matchen:

Harald Gustafsson, Ake Johansson, Arne Larsson, K. Johansson, Malte Svensson, Rune Svensson, Åsten Nilsson, Bror Svensson, Åsten Carlsson, Karl A. Carlsson, Sven Carlsson, Folke Carlsson, Gösta Petersson. Ritsning på planen kl. 10 fm. söndag.

Fri idrottsträning onsdagar kl. 19.00.

Hellas möter Knäreds I. K.

Seriematch i Knäred i morgon.

I morgon kl. 2 em. mötas i Knäreds idrottsplats FF Hellas från Halmstad och Knäreds I. K. Matchen ingår i Hallandserien, div. II och har stor betydelse för hemmaföraren, som måste försöka ta tillfället i akt och erfara den tjusning det innebär, att med kartan i hand, leta sig fram till de röda skärmarna i den värfarga naturen. Nybörjare som så önska kunna få råd av erfarna orienterare vid starten.

Karta blir Halmstad S.O. och samling vid Sjötorp, där vägräddas finnes uppsatt, mellan kl. 09.00 och 12.00. Möjlighet att avlägga ytterkläderna inomhus finnes.

Arvid Sundström, Olle Johansson, Bertil Carlhager, Börje Jansson, Börje Johansson, E. Ekstrand, Alf Johansson, Arne Björklund, Erik Johansson, Nils Nilsson, Allan Frank, Henry Björklund, Allan Johansson.

LOUIS BÖRJAR.

Efter att ha varit skogshuggare några månader dör i dagarna Joe Louis in i sitt träningsläger i New Jersey för att finna högförmen till den stundande VM-matchen i tungviktsboxning mot Billy Conn.

Jag kommer att hela tiden förära mot Conn, berättade han för intervjuande New York-journalister och jag tänker inte ge honom en chans att ta initiativet i matchen.
Joe Louis väger nu 98 kilo och räknar själv på att vara nere i 90 matchdagen, alltså den 19 juni.
I sitt träningsläger har Louis nu sex språngpartners, och med dem skall han köra för fullt i mer än en månad nästan dagligen.

I övrigt kan nämnas, att Louis f. n. uppträder i heliskågg, vad det nu skall vara bra för.

FOTBOLL

Sydsvenska norra:
Nyhem-Örnla 3-2.

Div. II, västra gruppen:
Lundby-Gärda 2-1.

Laholms B. K.

A- och B-lagen samlas vid järnvägsstationen i morgon kl. 7.30 för resa med tåg kl. 7.38 till Hyltebruk och Getinge.

A-laget: D. Johansson, B. Nilsson, H. Karlsson, Alf Nilsson, G. Karl, P. Nilsson, A. Nilsson, K. Vignen, Y. Havström, L. Jönsson, S. Larsson.

B-laget: T. Nilsson, T. Nilsson, T. Persson, P. Fagerholm, S. Andersson, A. Nilsson, L. Olsson, B. E. Johansson, O. Nilsson, R. Magnusson, R. Nilsson.

Rännelövs I. F.

Följande spelare samlas vid planen i morgon kl. 1: Elvir Bengtsson, Gösta Persson, Gustav Kleaeson, Bertil Dahlström, Karl E. Karlsson, Karl H. Hansson, Ake Svensson, Holger Bengtsson, Arne Andersson, Erik Persson, Algot Nilsson.

Ysby Bollklubb.

Fotbollsspelarna samlas vid Sven Larssons Cykelaffär söndag kl. 12.15

2 Söndagen e. Påsk.

Sabbatstankar

Jag är den gode herden,
och jag känner mina får,
och mina får känna mig.

Job. 10: 14.

Jesus gick i döden för sanningen och kärleken. Han uppenbarade, vem är Gud? Det visste ing. Förut Jesus förkunnade frälsningens evangelium för alla folk. Allt detta vädjade de maktiga slödder, gatan upphetsade slödder, skrämda Korset! Korset för sanningen! Jesus blev en martyr för sanningen och kärleken. Den gode herden offrade sitt liv för fåren. **Jag känner mina får**, sade världens Frälsare. Han är den största människokännare, som trampat Jordan. Han visste, vad som fattades människligheten, och var den enda, som ägde bemedel för både andlig och lekamlig nöd. Jesus stod färdig att lösa den sociala frågan och i kärlekens tecken skapa ett himmelrike på jorden, men han fick det icke. Den frågan ranns på den tiden, då Israels barn dansade kring guldkalven, satte sig till att äta och dricka och stodo upp till att leka. Brödförärg är lika gammal som människosläktet, och striden därom har i alla tider märkt marken i blod. Alla tider farisär förargades, när Jesus förkunnade kärlekens evangelium, o, så har det fortgått intill den dag är.

Kristendomen har fått vara ett vackert program men intet annat. Tidligt har man rasat och slitit i Mammons hårda bojor, kast dem av sig men fortfarande varit fången i missnöje, hat och hätskhet. Ormagiffet göts i nya former. Det var allt. Man har i alla kristendomens tider visat oförfärdighet för rikedom, makten och lätt sig vilseledas av ord och åter ord. Jesus sade: **Jag känner mina får**. Men fåren ville ej känna herden.

Jesus måste få säga oss sanningen, låra oss sanningen, och göra sanningen. I våra dagar råder ett vettligt virrvarr i världen. Till att börja med måste Herren få låra oss att tänka klart, att rätt begagna vårt förstånd, ty det kan aldrig ske i förnekelsens mörker utan i tron. Jesus, Klara ögon och varma hjärtan få vi av honom. Han lär oss att se livet rätt och leva det rätt. Han känner oss såsom svaga människor och kan därför hjälpa oss i alla förhållanden. Människorna klaga på varandra. Ingen förstår mig, ingen bryr sig om mig, jag har ingen att anförtro mig åt. Ofta är det tyvärr så, men ofta är det mest en inbillning, varar kommer mistro, missförfattning, kallsinthet, grämsel och livsveda. Nervsvaga personer lägga själva en börda på sitt bröst, lida av mörka tvångsföreställningar. Komma sedan själsligkymmer till, sederlöst hjärta av självlust. Ingen tröst, ingen frid, intet hopp. Så släpa många fram sitt oroliga liv.

Men Herren känner de sina. Det få vi aldrig glömma. Om jag ej har en enda förtrogen vän, så är Jesus min vän den bästa. Han känner min svaghet, mina fel och brister, och hans kärlek överskyller allt. Jesu Kristi Guds Söns blod renar oss från allt synd. Den gode herden gav sitt liv för fåren och har därmed beseglat frälsningens evangelium, som förkunnas i dag. Det är Guds förlåtande nåd utan undantag eller förbehåll för envor, som uppriktigt tåter emot frälsningens gäva. "Det är fullbordat". Med de orden uttandades Jesu sin sista suck, sträckande sina armar från korset mot hela den förvillade människovärlden. Han kände den tidens människor, och han känner även oss, som nu leva på jorden. Det glödd blott att känna honom, såsom han känner oss, och att känna Frälsaren är detsamma som att tro på honom, älska honom och helt giva sig åt honom. Han förstår oss. Var stilla inför Herren, så får du erfara, det är en minskad lika vi ej kunna till i sällskapelvet men mellan fyra ögon. Så komma vi och Frälsaren närmast i ensamheten. Vi måste ofta vara ensamma med honom, så går hans ord djupare i hjärtat och vi förnimma en frid som aldrig eljest, vi få tröst och kraft och ljus. Detta är himmelriket på jorden.

Mel. Sv. ps. 439.

Och du inga vänner,
Om ingen dig förstår,
Den gode herden känner
Envar bland sina får.
Att honom dig förtro!
Han för de sina beder

VÄGISAREN FÖR ALL VÄRLDENS SJÖMÄN.

— Har du hört, Hasse?
— Vad då?
— Att Gustaf håller på att göra en cykel.

— Vad är det för nånting?
— Vet du inte, vad en cykel är?

Det menar du inte.
Det var två pojkar, som stodo på landsvägen och pratade med varandra.

— En sän har du väl sett på bild! En grej på två hjul och som man kan åka på. Har du inte sett det?

— Nä, aldrig! Det är väl något alldeles nytt det?

— Visst, ser du, och Gustaf, som är så händig till att göra en själv — alldeles själv, förstår du!

— K-a-n han det då?

— Ja, det är det, som vi får se.

Imponerad av denna märkliga nyhet sprang Hasse hem till sina föräldrar, och med ivrig berättelse han för dem om vad han hört. De sågo förvånade på varandra, började sedan storskratta och sade därefter till honom:

— Nu har du allt blivit lurad. För all del barn, spring igen och tala om det här för någon annan. Du blir bara utskämd! Det är bara

undran inför Gustafs skicklighet steg för varje minut och han kunde inte förstå, hur det var möjligt att åka på en sådan där konstig apparat. Gustaf hoppade ned från cykeln och visade med stolthet sitt nya misterverk. Varje detalj förklarade han utförligt.

— Sjutton år gammal fick Gustaf börja arbeta vid Boms trädgårdsskola i Skara. Ett hårt och slitsamt men mycket intressant arbete. Han tog väl vara på tiden och lärde sig mycket under denna period. Han brann av iver att få utnyttja sina kunskaper i praktiken, och när han sålunda slutade denna kurs arrangerade han mark, där han skulle plantera fruktträd. Sådana träd som gav frukt tidigt, så att han kunde börja sälja snart.

Men innan han kom så långt att han kunde räkna med förvänt på sitt arbete, började han en kurs i Stenstors folkhögskola. Han arbetade flitigt både i skolan och med sin trädgård och det dröjde inte länge, förrän han kunde skörda de första grönsakerna. Varje torgdag för han in till Skövde och sålde sina produkter. En

gamle skakade på huvudet och sade:

— Ja, så ungdomen, dom tror att dom förstår sig på allting. Men kör till! Jag skall göra den som du vill ha den. Men kom inte till mig sen och bli arg om den inte blir bra.

En vecka därefter var vagnen färdig och provkördes. Smeden, som hela tiden gormat över den underliga konstruktionen, blev nu övertygad om vagnens förfärlighet. Gustaf blev glad över sin vagn och många grannar började beställa likadana av smeden, som fick fullt upp med arbete.

Det var hårda och arbetsamma dagar för Gustaf. Utom mejeriet hade han också stannat sin fröhandl. Inkomsterna voro inte stora och han fick arbeta både bittida och sent. Och till råga på allt blev hans intresse för mekaniska ting allt större och större.

Det var särskilt ett han funderade på. Han hade retat sig på att bönderna fingo samma pris för fet och mager mjölk. Han hade gått och grubblat länge på någon metod att bestämma fetthalten, men han hade inte kommit till något resultat. Men när han gick denna kväll på landsvägen stannade han plötsligt, slog sig för pannan och utropade: Nu har jag det!

Han skyndade på stegen hem och gick direkt ut i snickarboden, där han började de förberedande arbetena till den nya konstruktionen. Vecka efter vecka arbetade han på denna fetprovare. Det tog längre tid än han hade beräknat, men en vacker dag hade han sin fetprovare fullständigt klar och den fungerade till belåtenhet. Gustaf betraktade sitt misterverk med verklig stolthet och glädje. Men detta var en uppfinning, tyckte Gustaf, som inte fick stanna bara inom gården, han skulle vilja ha en fackmannas omdöme om denna apparat och han tog mod till sig och skrev till den store uppfinnaren fil. Dr Gustaf de Laval och bad att få uppvisa sin fetprovare. Han fick svar, där det stod att han var välkommen till Stockholm.

Gustaf packade ihop sin fetprovare omsorgsfullt och begav sig till Stockholm. Han väntade sig mycket av detta besök och han kände att han på något sätt måste byta yrke. Men hur skulle det gå till? Hans teoretiska kunskaper voro mycket magera och han var 23 år, så det skulle inte bli roligt att sätta sig på skolbänken igen. Med något nervösa steg gick han Strandvägen framåt. Under armen bar han sitt paket med fetprovaren. Vid uppfinnarens hus stannade han en stund, innan han vågade sig in. Långsamt gick han trapporna uppifrån. Utanför dörren stod han ännu en stund, innan han vågade ringa på. Han släppte in, fick vänta ett tag och fördes sedan in till den store uppfinnarens arbetsrum. Vid skrivbordet satt de Laval. Gustaf gick på något sitt besöken. Rösterna var barsk och ordet korthugna och näsassa.

— Nå, får jag se den där apparaten. Lågg den på bordet. Gustaf vecklade upp omslaget och lade ned sin uppfinning på det anvisade bordet. Han stod och tittade på den store uppfinnaren, som hade rest sig upp från skrivbordet och gick fram och granskade Gustafs fetprovare. Det blev tyst en lång stund. Gustaf började bli orolig. Skulle den store skräkta ut honom? Det kanske var dumt av honom att komma hit upp till huvudstaden och visa sådana här bagateller? Han kanske bara gjorde sig till åtlöje för alla? Han avbröts i sina tankar av de Lavals röst:

Mycket märkligt! Mycket märkligt! Vänt, ett tag här!

Och så försvann han ut från rummet, lämnande den nervösa Gustaf ensam kvar i rummet. Vad var det som var så märkligt? Trodde de Laval att Gustaf hade kommit hit upp för att skoja med honom och ringa honom nu efter polisen? Eller vad var det frågan om?

Gustaf de Laval kom strax tillbaka och hade en massa ritningar med sig. Han lade dem på bordet, bad Gustaf titta på dem och sade: — Mycket märkligt! Jag har just i dessa dagar fått patent på en precis likadan fetprovare. Vi två har gått efter samma princip! Ni

Dr Dalén, den blinde vägvisaren för all världens miljoner sjöfarande.

ser själv, att de äro så godt som exakt lika. Mycket märkligt! Det är bara en liten skillnad. Jag har använt mig av svavelsyra för att avskilja fetten, däremot ni använt er av skakningsmetoden. Mycket märkligt!

Gustaf såg på ritningarna. Det var en stor besvikelse — men samtidigt kände han sig stolt. Han, Gustaf Dalén från Stenstorp, hade gjort en lika fin uppfinning, som den världsberömda de Laval! Han hade svårt att fatta situationen. Gustaf såg på sin fetprovare, som låg där så övergiven. Vad skulle han säga till mannen? Kunde han inte nu genast taga sin chans och fråga de Laval, om han inte kunde skaffa honom en plats?

— Tror doktorn att det finns någon möjlighet för mig att få plats hos er? Jag tar vad som helst bara jag får börja och praktisera. Uppfinnaren såg litet fundersamt ut, därefter svarade han:

— Ni har för liten teoretisk utbildning. — Den kan jag skaffa mig om kvällarna efter arbetet, inflikade Gustaf.

— Inte tillräckligt — om man vill komma närmast. Och det vill ni väl, eller hur? — Jo visst. Det är klart. — Ni har anlag — det förstår jag — och jag skulle råda er till

Värnpliktsbilder på Axvall. Stående i mitten Gustaf Dalén.

att börja studera. Samvetsgrant och ordentligt.

— Men var? Jag har dåliga förkunskaper.

— Läs och försök att tentera in i någon teknisk skola av rang. — Ska försöka, om det inte finns någon möjlighet att få någon plats på annat sätt.

— För att komma fram på ingenjörsbanan fordras kunskaper i mycket kunskaper. Uppfinnaren satte sig ned vid skrivbordet, tog ett viskitork och skrev några rader på det. Han lämnade det därefter till Gustaf och sade:

Innan ni blivit färdiga med studierna, har jag kanske glömt er — jag har så mycket annat att tänka på — tag därför det här viskitorket och lämna mig det, när ni kommer igen, så kan jag dragsa mig till minnes det hela. Lycka till!

Gustaf tog emot kortet, tackade för visiten och försvann ut. Under armen hade han sitt paket med fetprovaren. Han kunde inte tänka på något annat. Han var besviken över sin uppfinning att han kommit för sent, men samtidigt glad. Han kanske hade anlag? Han gick Strandvägen framåt och bet ihop tändarna och mumlade för sig själv: — Jag ska komma igen.

Ar 1896 erhöi Gustaf Dalén avgångsbetyg från Chalmers högre avdelning och han var nöjd med

resultatet. Han hade arbetat ihärdigt och med brinnande intresse och som kompensation hade han erhållit fina betyg i samtliga ämnen.

Efter examen för han ned till Stenstorp några veckor, därefter bestämde han sig för att uppsöka de Laval och påminna honom om det löfte han gett.

Uppfinnaren tog emot honom i arbetsrummet. Han hälsade och bad Gustaf sitta ned.

— Vad kan jag stå till tjänst med? frågade han i en märkbart irriterad ton.

— Känner inte doktorn igen mig?

Han tittade upp på Gustaf och sade med något mildare röst:

— Javisst. Jag hörde er namn nysst, men då hade jag ingen tanke på att det var ni. Det var den där fetprovaren, om jag inte minns fel.

Gustaf tog fram betyget, påminde om det halva löftet om anställning, som han fått förra gången. Men tyvärr hade de Laval ingen användning för honom.

Utän att tycka åkte Gustaf direkt ned till Göteborg. Där fick han en del mindre ritarbeten, tills han blev professor Wijkander behjälplig med dennes cementprov.

Och från Göteborg begav han sig till Zürich för att fortsätta sina studier vid Polytechnikum. Underhållet bestod hans svårvar honom.

Gustaf satt vid sitt arbetsbord och granskade de delar, som han hade fått färdiga från Holms lilla instrumentverkstad intill Maria kyrka. Det gällde nämligen att utexperimentera en klippapparat, som åstadkom växlande sken och som samtidigt sparade gas på de fyra, som voro i användning.

Han tog samtliga delar, passade in dem, polerade och justerade bitarna. Han hade dragit med rullgardinen och satte nu på gasliangen och tände evighetslågan. Gustaf reste sig upp, gick av och an i rummet och tittade på apparaten om den skulle börja fungera. Det låg spänning i luften. Klippapparatens började fungera. Lågan tändes — släcktes — tändes — släcktes — tändes. Agafyren var uppfunnen.

Den 27 september 1927 var Gustaf med om ett experiment. Han och hans assistenter skulle undersöka, hur högt tryck ackumulatorerna tålde.

Då inträffade en våldsam explosion.

Gustaf kände en stingande smärta i ansiktet. Allt fördunklades för honom och fruktsnåvårda plågor ansatte honom.

Där han låg på marken, hörde han ivriga röster omkring sig. Han försökte samla sina tankar och frågade:

— Är någon annan skadad?

— Nej.

— Då — är — jag — nöjd och glad.

Han som gett haven det eviga

Gustaf Dalén år 1895.

Gustaf Dalén som 19-årig trädgårdsmästare.

Gustaf Daléns fader Anders Johansson.

något som Erik hittat på för att skoja med dig!

Slokorad gick Hasse åter ut. Han hade svårt att fatta, att han blivit lurad. Erik var hans bästa vän och på honom hade han alltid litat. Det måste vara ett misstag. Men kunde han inte själv taga reda på, hur det förhöll sig? Kunde han inte genast springa över till Gustaf och fråga honom själv? Visst skulle han kunna göra det! Det var det enda rätta.

Hasse travade med till Skräddargården och frågade efter Gustaf. De svarade honom, att han var i snickarboden, och med raska steg gick han dit. När Hasse öppnade dörren, blev han stående alldeles stilla och stirrade med förvåning in i boden. Upprupsen på en ställning med två hjul — framhjul och bakaxel, stort — satt Gustaf och nickade glatt åt den hümne kamraten. — Var inte rädd! Stig bara på! sade Gustaf och skrekade hjärtligt. Jag har alldeles nyss fått den färdig, så du hade tur, Hasse, för nu kan du få vara med om provturen. Är inte dom här pedalerina fina? Jag har gjort en annan cykel också, men den blev inte bra.

Hasse steg långsamt in. Hans ben och oss ett bord bereder Av glädje, frid och ro.

Du människa, som glöder Av hat och bitterhet, Och du, som räds för döden Men ingen räddning vet, Om du blott kan förmås Att knäppa dina händer, Till Frälsarens di vänder, Så skall du ej förgås.

Paul Nilsson.

Gustaf Daléns barndomshem.

Dagens namn:
MONIKA
Solen går upp kl. 4.18 och ned kl. 8.01.

Morgondagens namn:
GOTTHARD
Solen går upp kl. 4.15 och ned kl. 8.04.

Måndagens namn:
SIGMUND
Solen går upp kl. 4.13 och ned kl. 8.06.

SEDELARÄNDE BERÄTTELSE.
En man läp illa sjuk, berättas det. Hans granne kom till honom och sade:

— Jag har utspritt falska rykten om dig. För detta ber jag dig om förlåtelse.

— Snällt av dig, sade den sjuke eftertänksamt. Såg att du tar den där kudden då går du ut på förstoppningen. Öppna kudden och sprid fjädrarna för vinden.

Mannen gjorde så och de tusentals fjädrarna spreds för alla himlens vindar.

— Gå nu ut och samla upp fjädrarna, sade den sjuke.

Kapten Faugusts fru anställde en negress som barnjungafru på sin tid i Nairobi.

— Tycker du om barn? frågade fru N.

— Ack, missus, jag har inte ätt några på tjugo år.

HISTORIKER FÖRBUD PEGGY CUMMINGS ATT BADA.

Samuel Pepsy, specialist på det ejtjottande århundradet, har lagt sig emot att filmstjärnan Peggy Cummings tar sig ett bad, heter det i ett meddelande till Daily Mirror från Hollywood.

— Peggy skulle enligt rollen utföra en badscen i filmen "Forever Amber", som just nu är under inspelning. Men teknisk rådgivare för den tjupersida filmen omfattar är just Samuel Pepsy, vars berömda historiska avhandlingar omfattar bl. a. de år under vilka Amber levde. Och Samuel opponerade sig kraftigt mot att man skulle lägga en badscen i filmen ifråga. Det hade varit i hög grad ohistoriskt, anmärkte han. Så nu får inte lilla Peggy ta sig något dopp framför filmkameran.

FLICKA FÖRTJANADE 56.950 KR. PÅ GULDRUSCHEN.

Elise van der Marve, en telefonist i Johannesburg, lärnade händelsen att arbeta, vilket hon inte ännu återta i Blinkpoort-gruvan, vilka hon för fem år sedan köpte för 3 shilling pr st., har hon nämligen nu sålt för 70 shilling pr st., och — förtjänat 3.550 pund (omkring 56.950 svenska kronor) på affären. Blinkpoort är det bolag, som gjort de rikaste guldgrufvorna i Sydafrika. Miss van der Marve köpte aktierna för de pengar hon ärvit efter sin fader.

— Jag vet inte varför jag köpte dem, säger hon — men jag vet varför jag sålt dem — det är för att få min första verkliga ledighet.

ljuset måste själv leva i mörker. Han var blind.

Den 12 november samma år erhöi han Nobelpriset i fysik.

Men trots att allt såg ut att vara förtärligt, reste han sig upp efter ågaget. Med obändig viljekraft beströfde han sitt öde. Trots eget mörker kunde han åter skapa, blev banbrytande på många områden. Hans företag Åga vann världsräkte.

Den 9 december 1937 avled han, efter nysa fyllda 68 år. Vid hans begravning stod en hel värld sjörande, som aldrig upphört att beundra honom för hans tappra kamp att besegra ett oblikt öde.

Författaren Harry Blomberg har hyllat honom i en ståtlig dikt:

Lamporna klucka och sjunga
Tiget går fram som en lysande vind.
Fryskeppen vaggas och gunga.
Alla besjunga en blind.

Djupa i sitt mörker begravna,
skrev han med lysande manliga ord:
Mörker vik bort från haven,
Mörker vik bort från vår jord!

MOT MOT SWINGEPIATT.

Damer har ofta fått påskrivet för sin lilla ovana att pudra näsan när dom sitter vid ett restaurangbord. Nåja, det lilla etikettsbrottet kan ju vara förläppligt. Men det finns något som är sju resor värre, påpekar en handelsresandes.

Det är när man ser långhåriga, ofta permanentade herrar dra upp en kam ur bröstfickan och sedan gå och kamma sig under tiden de söker efter ett ledigt bord. Här och mjäll flyger omkring och hamnar ofta på framkudda assietter hos andra gäster. Föga aptitligt.

Har inte herrarna reda på att varje restaurang, konditori, teater, biograf har speciella toalettrum, där man kan snygga till sig innan man går in? Undertecknad, som på grund av mitt yrke ständigt intar mina måltider på restauranger, har lagt märke till oösknad under flera år både i Stockholm och landsorten. Nu är jag förb. 1, 2, 3, 4, 5, ... så hjälper inte denna lilla insändare, så kommer jag att köpa en hårklippningsmaskin och nästa swingepiatt, som kommer och kammars sig i håret, av mitt bord, tar jag resolut i hampan, bär ut honom på toaletten och kortklipper honom 1/2 millimeter från huvudsvanen. Sen behöver han inte kamma sig en tid framåt.

FLYGANDE KAPPLÖPNINGS-HASTAR.

Kapplöpningshastar kan numera med flyg transporterats till de olika kapplöpningsbanorna. I Amerika är redan speciellt inredda "hastflygplan" i bruk, då det gäller att transportera djuren till banorna, skriver Daily Herald.

Ett plan som är avsett för Atlanttrafik har provflugits med hästar ombord och endast obetydliga förändringar beträffande inredningen är erforderliga innan planen kan sättas i trafik.

Det kommer därför inte att dröja länge förrän amerikanska hästägare kommer att sända sina fullblod med flyg för att tävla med de brittiska kapplöpningshästarna. En internationell kapplöpning med priser på inemot 50.000 pund kommer under 1947 att arrangeras av Förenata Staterna.

Även brittiska flygplanfabriker kommer nu att tillverka specialplan för hästtransporter, meddelar den engelska tidningen till sist.

ETT GLAS REN WHISKY KAN VARA EN DÖDSBRYCK.

— Man har exempel på att ett enda glas ren whisky kan döda en ung man, som inte är van att använda sprit, uttrycker polisklären Dr. G. Nesbitt-Wood härommatten, enl. Daily Mirror, vid ett rättsligt förhör i Hastings.

Dr. Nesbitt-Wood omtalade att 49-åriga Rioull Mac-Kenzie från Bexhill, som funnits död på ett utflyktställe, fastställt hade druckit en stor kvantitet alkohol. En tömd ginflaska och en full flask med whisky hittades i den kulpade, där Mac-Kenzie befunnit sig.

Jag vet inte riktigt hur mycket alkohol av det slag som numera finns att tillgå, som går åt för att dess verkningar skall vara dödande, tillade doktorn.

KVINNORNA LÄNGTA TILLBAKA TILL FÄNGELSE.

Dame Lilian Barker, som under många år varit fängelsekommisarie, har för Daily Mirror framhållit att kvinnor, som undergått fängelsestraff i Holloway-fängelset i London trivdes så bra där att de önskade sig tillbaka dit.

— Fråga bara någon kvinna, som varit i fängelse under åratals och hon skall upplysa Er om att det är alldeles utmärkt ställe, säger Dame Lilian Barker och fortsätter:

— Jag vet en kvinna som med beaktat med begick en förbrytelse bara för att komma tillbaka till Holloway och där föds sitt barn. Alla kvinnor i Holloway sover nu på resårdrasrar.

CARL XII RENT AV.

Den nyfödde prins Carl Gustaf är kung Gustafs tolfte barnbarn. Först har vi hans fyra äldre sysstrar: Margaretha, som föddes 1934, Birgitta, född 1937, Desirée, född 1938, och Christina, född 1943.

Vidare har kronprinsessan Ingrid av Danmark två döttrar, Margaretha och Benedikte, och kronprinsens näst äldste son, Sigvard, har en liten son vid namn Michael.

Prins Wilhelm Birgitta, Marie-fyra barn, dottern Birgitta, Marie-Louise och Cecilia samt sonen Jan.

Prins Carl Gustaf är alltså den tredje av kungens söner.

En tragisk björnhistoria.

Gamla mor Britta i den socknen Bosebö, som hölet nyligen fylld 75 år, är en synnerligen pig och fin, älder både nyter och trevlig gumma. Och hon berättar och gärna historier från sina yngre dagar, om man kommer och hälsar på i hennes stuga eller eljest trätt henne.

Den här historien, som hon själv varit med om att uppleva, berättade hon en gång, och den var verkligen så dräpigt, att den var värd att ta vara på. Och när man hört mor Britta tala om händelsen på sitt målande sätt, kunde man mycket väl med litet hjälp av fantasien föreställa sig hela det sorgslustiga dramat.

På den tiden var det ganska vanligt att så kallade tankespelare och dylikt folk drog omkring i bygderna med någon attraktion.

Sådana hände det sig för många år sedan, att det till Bosebö en dag anlände tvorne karlar, som hade en tan björn att uppvisa.

Detta var en attraktion, som Bosebörnarna ingalunda försummade att bekväma, ty de voro just inte bortskämda på föreställningar där i samhället på den tiden.

Djurtjänarna hade hyrt en gammal lada av hemmansägaren Jonas Estlasson i Bosebö och här ringe föreställningen av stapeln.

Det var ett förfärligt lågt inne i den gamla ladan om kvällen.

Björnen lade och röt i kapp med sina dräpdröjare och Bosebörnarna rös och applåderade och tackade Gud att det fruktansvärda djuret var fångslat med kättingar. Annars var den arma björnen i sig själv tillräckligt skral och hade säkerligen föredragit vanlig mjölkrot eller annan mjuk föda framför Bosebörnarnas ganska beniga belåten.

Men enligt djurtjänarens högljudigt påstående hade han "videns medelst rövgång och farliga vilddjur, vilket en gång i vilt tillstånd skadat flera människor med hull & hår."

Ni kan begripa vad detta ytterligare skulle skrämma innevararna i denna avskilda del av världen, som hette Bosebö.

Björnen hade sin bostad i samma gamla lada, som han förevärdades i på dagen, och på grund av djurtjänarens kändedom om nalle skräpplägen, lit han honom utan vidare så illa om nätterna. Det var bara då publiken, likamed Boseböfoket, voro närvarande som han hade kedjor på sig. Annars hade han ju inte varit så farlig att titta på!

Hur skräppliga tänder nalle hade, så var det inte värre än han en tidig otta, då alla sovo, så när som Jonas Ekstlönssons hönor, hans gamla vilddjursintressent väknade vid att tuppen stod utanför och goll. Och så, lit det var i alla fall för mycket för brida och lade lade på sig för mycket för genast se vilddjuren öppen framför sig och kanske ändå mer förvånad över att i nästa ögonblick befinna sig så gott som mitt i den. Ty storskon gränsade alldeles intill ladan.

Tuppen klarade han emellertid inte, utan nöjde sig med att föja maningen av sin vilddjursintressent och lunka av inåt skogen.

De båda djurplågarna smodde omkring både den dagen o, den följande utan att finna sin födokör och jämnerna och bedrövelsen var stor.

Men detta var ett intet mot skrikelsen hos Boseböborna.

Du milde jofasat, vilken rådsal där var!

Alla föreställningar lägo så gott som nere och innevararna dolde sig i stugorna och vägrade inte sticka ut ansikten. Det var endast de båda djurplågarna själva, som smodde omkring och letade. Det var lögn för några av innevararna med på ströv-tåg. Där till hade de, nämligen björntjänarna själva, målat ut besetterns alltför grym till. Och nu kunde de för skam skulda inte ta tillbaka. Då skände de ju ut affären helt och hållet för framtiden.

Som sagt, fasan och förskräckelsen var nog så stort i Bosebö, men egentligen var det folket i Grissarp, som fick kinnas vid själva skrällen i sin helhet. Ny Nalle hade travat på genom hela den stora Bosebökogen och kommit ut i denna socken på andra dagen av sin färd. Och det hade ryktet om hans rymning inte nått ännu. Därför gick det ganska illa, som läsaren ska få höra.

Grissarps körtelregemente, till ett antal av cirka femton eller tjugo stycken hade blivit kallade att infinna sig till ett så kallat osthälshe på Magdalen i Fällan, i vilket tillfälligt så, att var och en kvällen haver med sig en spann mjölk och offer på

AV KALLE I DALEN.

byteskämpans altare. Av den så hopslumpade mjölken göres en massa ganska praktiga ostar samt framför allt döslas med kaffe och något utskämmade av ej närvarande med-människor.

Magdalenas osthälshe blev emellertid syndigt utskämt denna gången.

Petronella på Svältan var den första som kullande med sin mjölkspann skuggvisade fram mot Grissarp. Vid Skivars ställe mötte hon björnen. Och som denne var ganska folkfärdig av sig och kanske längade till människor igen så brummade han till av ren glädje — kan man anta, och lufsade rätt emot henne.

Integenting i denna världen haver nänsin skrämt Petronella, ty si hon är ganska isken av sig, men nu tappade hon sjäsläkliden, ty si hon var fråga om hon skulle få rätt på den igen.

Först stridde hon på björnen ett litet ögonblick och sedan slängde hon mjölkspannen och tog ett skutt över stråtan. Så högt hade Petronella åldrig skuttat förr, det är så säkert, och när hon hamnade på andra sidan skalden hos av bortåt Fällan till som en björn. Och skrek gjorde hon hela vägen ändt till Getåsa baeke, där stöp hon och blev liggande.

Den andra i ordningen som kom var Feta-Bengta i Grissarp. Bengta fick se en björn stå och lapa mjölk ur en kopparspann, som hon så innerligt väl kände igen som varande Petronellas. Och Feta-Bengta hade hört talas om, att en björn rymt från Bosebö, så hon hade just björnskräck ocksa.

Bengta var fet, mycket fet till och med och kunde med möda gå en längre sträcka.

Men nu, när hon såg denna syn försvann all trötthet.

Du milde å gode försvn hjälpen stor syndare och fräls mej frä död.

Petronella har han ätt öpp på nu sleekar han i sej mjölken, sen blir då ja.

Hjäl, hjälp, skrek hon. Och sen blev hon så på pass börd att hon kunde sätta fart.

Att en snällfisk fentiosträtt bara kalla såla så som Bengta gjorde! Mjölkspannen slängde hon fastad och sen drämde hon iväg så myrar och berg gungade. Även hon stöp efter en liten stund.

De båda nästa, som doko upp på arenan på väg mot ostskallet i Fällan, voro Tilda i Lugnet, även kallad Bladder-Tilda i dagligt tal, samt hennes onavligt tysktänkte make, Jo. hannes. Och om detta litte var hade mor Britta i Bosebö ett särskilt ord att säga, när hon berättade om den tragiska händelsen om björnen för oss senare tidens barn.

— Jo, se då va stor synd om Johannes, sade hon. Andra sedan han blev gift med Bladder-Tilda hade karl stäckarn inte fått en syl i vädrät, ty se sist ble han nästan stann.

Men när han såg att det var mor Britta i Bosebö, så blev han som en lammarumpa. Å hon till i med pratade i sönnen ocksa, så stackars Johannes fick ingen ro.

Nu skulle förstås Tilda må på osthälsjet i Fällan, så så kommande-rade hon Johannes följa må en bit sålra spannen åt sel. När parlet kom te Skivars ställe mötte de så mor Britta den förrymde björnen. Nalle, som redan tömt tvorne mjölkspannen, var nu så stinn att han knappt orkade gå, men när han fick se Johannes och Tilda komma med en ny portion, blev han så yster, att han genast lufsade dem till mötes under ett glatt rytmde. Tilda, som gick för, stannade mitt i ett kvarter, föllde av ork, prels som man dragit ner en dammkulle, och bara kippade efter luft. Inte ett ljud fick hon fram och mor Britta påstod, att det var första gången på tretio år, som killringen varit alldeles tyst!

Att Johannes passade på tillrallat, lit Lotis hustru förvandlad till en saltstod! Under tiden stridde hennes skräckslagna ögon på björnen, som sittande på baken lugnt

Finlands försörjningsläge just nu

Av red. OLAVI TOMMILA.

Av de tackbrev, som svenska fatt för sina gåvopaket till Finland, har ofta framgätt att denna hjälp öke har betraktats endast som en välkommen hjälp utan i otaliga fall som en avgörande sådan. "Hur skulle vi kunnat klara oss utan paket från Er", står det i otaliga tackbrev. — Santidigt har man dock läst i tidningarna att Finlands handelsförbindelser med utlandet suc vid flera tillfällen visat generositet mot Finland bl. a. genom att lindra skadeståndsvilkoren och öka varu-leveranserna till sin granne. Man frågar sig om allt detta ännu hunnit åstadkomma någon förbättring i Finlands försörjningsläge. Och hur länge kommer det egentligen att dröja innan läget definitivt ljusnar?

Bristen på civila konsumtionsföremål har fortfarande oerhörd i Finland, därför att landets egen produktion är begränsad och den nuvarande importen huvudsakligen omfattar varor, vilka antingen behövas av den s. k. skadeståndsindustrin och vilka följaktligen i själva verket blott passerar av landet utan att förbättra dess eget försörjningsläge. Alla dessa varor, vilka är nödvändiga för produktionen i landet återfinns i allmänhet tillräckligt senare, att få direkt njuta av den återupplivade import-handels välsignelser. — De svenska gåvopaketens innehåll kan omedelbart förbrukas av mottagarna, medan övervägande parten av de importerade varorna först efter långa omvägar når den civila konsumenten. Om man sålunda läser en notis om att Finland får varor från England, så innebär detta icke att skräddarna nu utan vidare åter kan leverera hellykestymer, bilentusiaster köpa populära småbilar o. s. v. utan i verkligheten att den finska industrien erhåller vissa viktiga råvaror och maskiner, vilka först efter hand kan komma att ge den civila konsumenten den solguden då landets industri takt vare denna import, efter kommer att vara i stånd att förse befolkningen med olika föremåden. Vägen dit kan ännu vara lång. Sålunda kan importerade maskiner behövas för någon industri, som tillverkar varor för export, med vilka den export Finland kan bedriva sina importvaror. Det är alltså ingenting att förvärpa sig över, att trots de hittills återkrynnat handelsförbindelserna Finlands försörjningsläge ännu icke hunnit påtagligt förbättras och att befolkningen i behov av olika föremåden ännu icke hunnit tillfredsställas. Dess ålöst, att man inte glömma, att Finlands import tillvärdare är mycket anspråkslös och begränsad av följande orsaker: landets betalningsförmåga är ytterst begränsad och endast den oundgängligaste importen kan tillvärdare åga rum. De olika ländernas leveransförmåga är också i de flesta fall mycket begränsad och leveransförmågan långt till följd av oerhörd beställningar från andra håll och bristen på tonnage.

Situationen i Finland måste alltså betraktas som följande bakgrund: man anstränger sig att för det första kunna fullgöra skadeståndsleveranserna till Sovjetunionen. För det andra försöker man effektivisera såväl jordbruket som industriproduktionen. Importen o, landets egen produktion måste i

första hand gagna alla dessa. Först därefter kan befolkningens individuella behov tillgodoses.

Hur har man hittills lyckats med denna politik?

Skadeståndsleveranserna har fullgjorts avtalenslign med undantag av några förseningar. Jordbrukets kastning kan väntas öka, då tillgången på konstgödsel är något bättre. Bl. a. har Sovjetunionen lovat leverera sådant. En stor ny röjningskampanj skall startas för att kompensera förlusten genom skadeståndsvilkoren och öka varuleveranserna till sin granne. Man frågar sig om allt detta ännu hunnit åstadkomma någon förbättring i Finlands försörjningsläge. Och hur länge kommer det egentligen att dröja innan läget definitivt ljusnar?

Bristen på civila konsumtionsföremål har fortfarande oerhörd i Finland, därför att landets egen produktion är begränsad och den nuvarande importen huvudsakligen omfattar varor, vilka antingen behövas av den s. k. skadeståndsindustrin och vilka följaktligen i själva verket blott passerar av landet utan att förbättra dess eget försörjningsläge. Alla dessa varor, vilka är nödvändiga för produktionen i landet återfinns i allmänhet tillräckligt senare, att få direkt njuta av den återupplivade import-handels välsignelser. — De svenska gåvopaketens innehåll kan omedelbart förbrukas av mottagarna, medan övervägande parten av de importerade varorna först efter långa omvägar når den civila konsumenten. Om man sålunda läser en notis om att Finland får varor från England, så innebär detta icke att skräddarna nu utan vidare åter kan leverera hellykestymer, bilentusiaster köpa populära småbilar o. s. v. utan i verkligheten att den finska industrien erhåller vissa viktiga råvaror och maskiner, vilka först efter hand kan komma att ge den civila konsumenten den solguden då landets industri takt vare denna import, efter kommer att vara i stånd att förse befolkningen med olika föremåden. Vägen dit kan ännu vara lång. Sålunda kan importerade maskiner behövas för någon industri, som tillverkar varor för export, med vilka den export Finland kan bedriva sina importvaror. Det är alltså ingenting att förvärpa sig över, att trots de hittills återkrynnat handelsförbindelserna Finlands försörjningsläge ännu icke hunnit påtagligt förbättras och att befolkningen i behov av olika föremåden ännu icke hunnit tillfredsställas. Dess ålöst, att man inte glömma, att Finlands import tillvärdare är mycket anspråkslös och begränsad av följande orsaker: landets betalningsförmåga är ytterst begränsad och endast den oundgängligaste importen kan tillvärdare åga rum. De olika ländernas leveransförmåga är också i de flesta fall mycket begränsad och leveransförmågan långt till följd av oerhörd beställningar från andra håll och bristen på tonnage.

Situationen i Finland måste alltså betraktas som följande bakgrund: man anstränger sig att för det första kunna fullgöra skadeståndsleveranserna till Sovjetunionen. För det andra försöker man effektivisera såväl jordbruket som industriproduktionen. Importen o, landets egen produktion måste i

första hand gagna alla dessa. Först därefter kan befolkningens individuella behov tillgodoses.

Hur har man hittills lyckats med denna politik?

Skadeståndsleveranserna har fullgjorts avtalenslign med undantag av några förseningar. Jordbrukets kastning kan väntas öka, då tillgången på konstgödsel är något bättre. Bl. a. har Sovjetunionen lovat leverera sådant. En stor ny röjningskampanj skall startas för att kompensera förlusten genom skadeståndsvilkoren och öka varuleveranserna till sin granne. Man frågar sig om allt detta ännu hunnit åstadkomma någon förbättring i Finlands försörjningsläge. Och hur länge kommer det egentligen att dröja innan läget definitivt ljusnar?

Bristen på civila konsumtionsföremål har fortfarande oerhörd i Finland, därför att landets egen produktion är begränsad och den nuvarande importen huvudsakligen omfattar varor, vilka antingen behövas av den s. k. skadeståndsindustrin och vilka följaktligen i själva verket blott passerar av landet utan att förbättra dess eget försörjningsläge. Alla dessa varor, vilka är nödvändiga för produktionen i landet återfinns i allmänhet tillräckligt senare, att få direkt njuta av den återupplivade import-handels välsignelser. — De svenska gåvopaketens innehåll kan omedelbart förbrukas av mottagarna, medan övervägande parten av de importerade varorna först efter långa omvägar når den civila konsumenten. Om man sålunda läser en notis om att Finland får varor från England, så innebär detta icke att skräddarna nu utan vidare åter kan leverera hellykestymer, bilentusiaster köpa populära småbilar o. s. v. utan i verkligheten att den finska industrien erhåller vissa viktiga råvaror och maskiner, vilka först efter hand kan komma att ge den civila konsumenten den solguden då landets industri takt vare denna import, efter kommer att vara i stånd att förse befolkningen med olika föremåden. Vägen dit kan ännu vara lång. Sålunda kan importerade maskiner behövas för någon industri, som tillverkar varor för export, med vilka den export Finland kan bedriva sina importvaror. Det är alltså ingenting att förvärpa sig över, att trots de hittills återkrynnat handelsförbindelserna Finlands försörjningsläge ännu icke hunnit påtagligt förbättras och att befolkningen i behov av olika föremåden ännu icke hunnit tillfredsställas. Dess ålöst, att man inte glömma, att Finlands import tillvärdare är mycket anspråkslös och begränsad av följande orsaker: landets betalningsförmåga är ytterst begränsad och endast den oundgängligaste importen kan tillvärdare åga rum. De olika ländernas leveransförmåga är också i de flesta fall mycket begränsad och leveransförmågan långt till följd av oerhörd beställningar från andra håll och bristen på tonnage.

Situationen i Finland måste alltså betraktas som följande bakgrund: man anstränger sig att för det första kunna fullgöra skadeståndsleveranserna till Sovjetunionen. För det andra försöker man effektivisera såväl jordbruket som industriproduktionen. Importen o, landets egen produktion måste i

första hand gagna alla dessa. Först därefter kan befolkningens individuella behov tillgodoses.

Hur har man hittills lyckats med denna politik?

Skadeståndsleveranserna har fullgjorts avtalenslign med undantag av några förseningar. Jordbrukets kastning kan väntas öka, då tillgången på konstgödsel är något bättre. Bl. a. har Sovjetunionen lovat leverera sådant. En stor ny röjningskampanj skall startas för att kompensera förlusten genom skadeståndsvilkoren och öka varuleveranserna till sin granne. Man frågar sig om allt detta ännu hunnit åstadkomma någon förbättring i Finlands försörjningsläge. Och hur länge kommer det egentligen att dröja innan läget definitivt ljusnar?

Bristen på civila konsumtionsföremål har fortfarande oerhörd i Finland, därför att landets egen produktion är begränsad och den nuvarande importen huvudsakligen omfattar varor, vilka antingen behövas av den s. k. skadeståndsindustrin och vilka följaktligen i själva verket blott passerar av landet utan att förbättra dess eget försörjningsläge. Alla dessa varor, vilka är nödvändiga för produktionen i landet återfinns i allmänhet tillräckligt senare, att få direkt njuta av den återupplivade import-handels välsignelser. — De svenska gåvopaketens innehåll kan omedelbart förbrukas av mottagarna, medan övervägande parten av de importerade varorna först efter långa omvägar når den civila konsumenten. Om man sålunda läser en notis om att Finland får varor från England, så innebär detta icke att skräddarna nu utan vidare åter kan leverera hellykestymer, bilentusiaster köpa populära småbilar o. s. v. utan i verkligheten att den finska industrien erhåller vissa viktiga råvaror och maskiner, vilka först efter hand kan komma att ge den civila konsumenten den solguden då landets industri takt vare denna import, efter kommer att vara i stånd att förse befolkningen med olika föremåden. Vägen dit kan ännu vara lång. Sålunda kan importerade maskiner behövas för någon industri, som tillverkar varor för export, med vilka den export Finland kan bedriva sina importvaror. Det är alltså ingenting att förvärpa sig över, att trots de hittills återkrynnat handelsförbindelserna Finlands försörjningsläge ännu icke hunnit påtagligt förbättras och att befolkningen i behov av olika föremåden ännu icke hunnit tillfredsställas. Dess ålöst, att man inte glömma, att Finlands import tillvärdare är mycket anspråkslös och begränsad av följande orsaker: landets betalningsförmåga är ytterst begränsad och endast den oundgängligaste importen kan tillvärdare åga rum. De olika ländernas leveransförmåga är också i de flesta fall mycket begränsad och leveransförmågan långt till följd av oerhörd beställningar från andra håll och bristen på tonnage.

Situationen i Finland måste alltså betraktas som följande bakgrund: man anstränger sig att för det första kunna fullgöra skadeståndsleveranserna till Sovjetunionen. För det andra försöker man effektivisera såväl jordbruket som industriproduktionen. Importen o, landets egen produktion måste i

första hand gagna alla dessa. Först därefter kan befolkningens individuella behov tillgodoses.

Hur har man hittills lyckats med denna politik?

Skadeståndsleveranserna har fullgjorts avtalenslign med undantag av några förseningar. Jordbrukets kastning kan väntas öka, då tillgången på konstgödsel är något bättre. Bl. a. har Sovjetunionen lovat leverera sådant. En stor ny röjningskampanj skall startas för att kompensera förlusten genom skadeståndsvilkoren och öka varuleveranserna till sin granne. Man frågar sig om allt detta ännu hunnit åstadkomma någon förbättring i Finlands försörjningsläge. Och hur länge kommer det egentligen att dröja innan läget definitivt ljusnar?

Bristen på civila konsumtionsföremål har fortfarande oerhörd i Finland, därför att landets egen produktion är begränsad och den nuvarande importen huvudsakligen omfattar varor, vilka antingen behövas av den s. k. skadeståndsindustrin och vilka följaktligen i själva verket blott passerar av landet utan att förbättra dess eget försörjningsläge. Alla dessa varor, vilka är nödvändiga för produktionen i landet återfinns i allmänhet tillräckligt senare, att få direkt njuta av den återupplivade import-handels välsignelser. — De svenska gåvopaketens innehåll kan omedelbart förbrukas av mottagarna, medan övervägande parten av de importerade varorna först efter långa omvägar når

